

[Gunhild Due.]

sætte mig ned og skrive over til vedkommende og sende mærkerne og alt det dér, og det ved vi jo udmærket godt, at det får folk ikke gjort, det vil i hvert fald sige, at småbeløbene bliver aldrig indløst, eller at man bliver tvunget til at tage andre varer for dem. Jeg kan ikke se, hvorfor vi skal begynde på det, for jeg mener stadig, at man må gøre alt for, at konkurrencen kommer til at foregå på kvalitet og pris og ikke på alle den slags mærkværdige ting.

Må jeg sige principielt, at jeg går ind for øget oplysning, og jeg mener, vi må bevilge mere til disse formål; der er nemlig nok at bringe oplysning om, bl. a. alle de nye ting og stoffer, der kommer frem, og der er også grund til at øge varedeklarationen, som den nye lov om indseende med priser vil give adgang til, og dér skal man jo udtrykkeligt bruge flere penge; man behøver altså ikke at give sig til at indføre idiotiske sneboldsystemer o. lign. for at få noget at oplyse folk om; der er sandelig nok, man kan tage fat på.

I øvrigt må jeg måske sige, at vi jo i de senere år vel aldrig har haft så megen forbrugeroplysning; jeg mener ikke, vi har nok, men vi har i hvert fald aldrig haft så meget, som vi har i de senere år, hvor vi har forbrugerbladet Tænk, vi har husholdningsrådets blad, Råd og Resultater, vi har radio og TV, og vi har pressen, som også er ganske flink til at bringe forbrugeroplysning, og alligevel har vi aldrig haft så mange reklamelotterier, som vi har nu, så de har nu ikke virket så forfærdelig effektivt.

Dertil kommer en anden ting, som for mig er helt væsentlig; det er dette, at en stor del af husmødrene i dag er dobbeltbeskæftigede, og at størstedelen af dem faktisk er meget hårdt spændt for. Jeg tænker især på fabrikarbejdere og dermed ligestillede. De har ofte enerverende arbejde og dårligt betalt arbejde, og de har ikke tilstrækkelig tid og overskud til at sætte sig ind i al den oplysning, vi ellers kan finde på at hælde ud over hovedet på dem, og de bliver derfor også ofre for de reklamefiduser, man nu vil give grønt lys for.

Jeg er som sagt tilhænger af øgede bevilinger til Forbrugerrådet m. v., jeg er tilhænger af øget oplysning, jeg er tilhænger af konkurrence på priser og kvaliteter, men der

skal være fornuft med i spillet. Hvis man har en have, så går det ret hurtigt op for én, at blomsterne er kønnest, hvis man ikke beskærer dem for meget og binder dem op og gør ved, men lader dem få lov til at udvikle sig frit. Det betyder jo ikke, at man også skal lade ukrudtet stå, for så kvæler det nemlig blomsterne. Jeg mener præcis ligesådan her, at i konkurrenceloven må man luge ukrudtplanterne væk, og med ukrudtplanter tænker jeg altså på lotterier, sneboldsystemer, rabatmærker og tilgiftsordninger. De er urimelige. Las os få flere penge til det regulært oplysende arbejde og også til varedeklaration, selv om jeg har lyst til at sige at man kan ikke bare sige varedeklaration og så tro, det er gjort med det, for jeg vil holde en hel del på, at den deklaration, der står på vore sæbepakninger, ikke siger ret mange husmødre ret meget, men det kan naturligvis ordnes.

Jeg håber, udvalget vil være indstillet på, at vi virkelig tager den enkelte bestemmelse op til en meget grundig behandling og overvejer, om det nu også er det helt rigtige, der er kommet ud af dette udvalgs arbejde, og jeg kan i hvert fald godt sige allerede nu, at SF under alle omstændigheder vil stille ændringsforslag, der går ud på at fjerne disse i mine øjne vildskud.

A. C. Normann: Det var en god tale, det ærede medlem fru Gunhild Due holdt. Den gjorde et stærkt indtryk på mig, navnlig ved at give så tydeligt udtryk for den sjælelige lidelse, det ærede medlem er ude for ved tanken om f. eks. sneboldsystemet og disse konkurrencemidler, som efter det ærede medlems opfattelse særlig går ud over de dårligst stillede, hvad jeg nu ikke tror. Men jeg gør denne bemærkning for at få lejlighed til at tilføje, at jeg faktisk inderst inde er enig med det ærede medlem med hensyn til det uheldige i disse systemer — i nogle af dem og i alt fald i sneboldsystemet. Men at gå hen og forbyde andre mennesker det, f. eks. alle de mennesker, der har glæde af dette spil, det finder jeg ikke rigtig grundlag for.

Jeg ved ikke, hvordan det ærede medlem har det med hensyn til tipning, hvor man oven i købet er gået det skridt videre, at man lader det spil, hvor nogle betaler og andre får gevinsten, foregå under statens